

PORVARISTO VIRITTÄÄ ANSAN

Syyskuun puolivälissä pidettiin „zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöiden“ edustajakokous. Tuossa edustajakokouksessa perustettiin uusi „puolue“⁵², jota johtaa Keskuskomitea ja jolla on paikalliset elimet eri kaupungeissa. Edustajakokous hyväksyi „ohjelman“, määritteli „taktiikan“ ja laati erikoisen julistuksen, jolla tuon vastikään kuorestaan pulpahtaneen „puolueen“ on käännättävä kansan puoleen. Sanalla sanoen „zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöt“ perustivat oman „puolueensa“.

Keitä ovat nuo „toimihenkilöt“, miksi heitä nimitetään?

Liberaalisiksi porvareiksi.

Keitä ovat liberaaliset porvarit?

Varakkaan porvariston tietoisia edustajia.

Varakas porvaristo on meidän leppymätön vihollisemme, sen rikkaus perustuu meidän köyhyyteemme, sen riemu meidän murheeseemme. On selvää, että sen tietoiset edustajat tulevat olemaan meidän vannoutuneita vihollisiamme, jotka yrittävät **tietoisesti** lyödä meidät hajalle.

On siis muodostunut kansan vihollisten „puolue“, joka aikoo kääntyä julistuksellaan kansan puoleen.

Mitä nuo herrat tahtovat, mitä he puolustavat julistuksessaan?

He eivät ole sosialisteja, he vihaavat sosialistista liikettä. Se merkitsee, että he lujittavat porvarillista järjestelmää ja taistelevat proletariaattia vastaan elämästä ja kuolemasta. Juuri sen vuoksi he saavat osakseen suurta myötätuntoa porvarispiireissä.

He eivät ole demokraattejakaan, he vihaavat demokraattista tasavaltaa. Se merkitsee, että he lujittavat tsaarin valtaistuinta ja taistelevat innokkaasti myöskin paljon kärsinyttä talonpoikaistoa vastaan. Juuri sen vuoksi Nikolai II on „suosiollisesti“ sallinut heidän kokouksensa ja antanut heille luvan kutsua koolle „puolueen“ edustajakokouksen.

He tahtovat vain hiukan vähentää tsaarin oikeuksia ja senkin sillä ehdolla, että nuo oikeudet siirtyvät porvariston käsiin. Mutta tsarismmin on heidän mielestään välttämättä säilyttävä varakkaan porvariston luotettavana suojamuurina, jota se käyttää proletariaattia vastaan. Sen vuoksi he sanovat „perustuslakuonnoksessaan“, että „Romanovien valtaistuimen on säilyttävä koskemattomana“, s.o. he tahtovat tynkäperustuslain rajoitettuine monarkioineen.

Herroilla liberaalisilla porvareilla „ei ole mitään sitä vastaan“, jos kansallekin annetaan äänioikeus, mutta vain sillä ehdolla, että kansanedustajain kamarin yläpuolella tulee istumaan rikkaiden kamari, joka välttämättä pyrkii korjaamaan ja muuttamaan kansanedustajain kamarin päätökset. Siksi he sanovatkin ohjelmassaan: „me tarvitsemme kaksi kamaria“.

Herrat liberaaliset porvarit tulevat olemaan „hyvin iloisia“; jos tullaan antamaan sanan-, paino- ja yhdistymisvapaus, kunhan vain lakkovapaus tulee rajoitetuksi. Juuri sen vuoksi he niin paljon ja koreasti puhuvat „ihmisen ja kansalaisen oikeuksista“, kun taas lakkovapaudesta he eivät puhu mitään käsitettävää, paitsi sitä, että tekopyhästi sopertelevat joistakin „taloudellisista reformeista“.

Nuo kummalliset herrat eivät armollisuudessaan sivuuta talonpoikaistoakaan, heillä „ei ole mitään sitä vastaan“, että tilanherrain maat siirtyvät talonpoikain käsiin, mutta sillä ehdolla, että talonpojat ostavat nuo maat tilanherroilta eivätkä „saa niitä ilmaiseksi“. Miten hyväsydämissä ovatkaan nuo „toimihenkilö“ pahaset!

Jos he elävät niin kauan, että kaikki nuo toivomukset toteutuvat, niin tuloksena on, että tsaarin oikeudet joutuvat porvariston käsiin ja tsaarin itsevaltius muuttuu vähitellen porvariston itsevaltiudeksi. Siihen vetävät meitä „zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöt“. Juuri sen vuoksi he jopa unissaankin pelkäävät kansanvallankumousta ja puhuvat niin paljon „Venäjän rauhoittamisesta“.

Tämän jälkeen ei ole ihme, että nuo huononniset „toimihenkilöt“ panevat niin suuria toiveita niinsanottuun Valtakunnanduumaan. Kuten tunnettua, tsaarin Duuma on kansanvallankumouksen kieltämistä, ja tämä on hyvin edullista meidän liberaalisille porvareillemme. Kuten tunnettua, tsaarin Duuma suo „jonkinlaisen“ työkentän varakkaalle porvaristolle ja se on niin välttämätön liberaalisille porvareillemme. Juuri sen vuoksi he rakentavat koko „ohjelmansa“,

koko toimintansa sen varaan, että Duuma on olemassa — Duuman romahduksen mukana raukeavat kiertämättä kaikki heidän „suunnitelmansakin“. Sen vuoksi heitä pelottaakin Duuman boikotti, sen vuoksi he neuvovatkin meitä lähtemään Duumaan. „Teemme suuren virheen, ellemme osallistu tsaarin Duumaan“, sanovat he johtajansa Jakushkinin suun kautta. Tosiaankin se olisi „suuri virhe“, mutta kenelle: kansalle vaiko sen vihollisille, siitä on kysymys.

Minkälainen tarkoitus on tsaarin Duumalla, mitä siitä sanovat „zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöt“?

„...**Duuman ensimmäinen ja päätehtävä** on itsensä Duuman uudistaminen“, sanovat he julistuksessaan... „Valitsijoiden on veloitettava valitsijamiehiä valitsemaan sellaiset ehdokkaat, jotka ennen **kaikkea** haluavat uudistaa Duuman“, sanovat he samassa julistuksessa.

Mitä sitten tarkoittaa tuo „uudistus“? Sitä, että Duumalla olisi „ratkaiseva äänioikeus lakeja laadittaessa... ja valtion tulojen ja menojen käsittelyssä... ja valvontaoikeus ministerien toimintaan nähden“. Siis valitsijamiesten on ennen **kaikkea** vaadittava Duuman oikeuksien laajentamista. Sitä näkyy tarkoittavan Duuman „uudistus“. Keitä joutuu Duumaan? Enimmäkseen suurporvaristoa. On selvää, että Duuman oikeuksien laajentaminen merkitsee suurporvariston poliittista voimistamista. „Zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöt“ neuvovat siis kansaa valitsemaan Duumaan liberaalisia porvareita ja antamaan heidän tehtäväkseen ennen **kaikkea** edistää suurporvariston voimistamista! Meidän on siis ennen kaikkea ja eniten pidettävä huolta siitä, että omin käsin voimistaisimme

vihollisiamme — sitä meille nyt neuvovat herrat liberaaliset porvarit. Hyvin „ystävällinen“ neuvo, ei voi muuta sanoa! Mutta entä kansan oikeudet, kuka siten niistä tulee pitämään huolta? Oi, sehän on sanomattakin selvää, herrat liberaaliset porvarit eivät unohda kansaa. He vakuuttavat, että **kun** he tulevat Duumaan ja **kun** he pääsevät siellä lujiin aseisiin, niin he vaativat oikeuksia myöskin kansalle. Ja tällaisen tekopyhyyden avulla „zemstvojen ja kaupunkien toimihenkilöt“ luulevat saavuttavansa tarkoituksensa... Siis juuri sen vuoksi he neuvovat meitä **ennen kaikkea** laajentamaan Duuman oikeuksia...

Bebel on sanonut: se, mitä vihollinen meille neuvoo, on meille vahingollista. Vihollinen neuvoo: ottaa osaa Duumaan — on selvää, että osallistuminen Duumaan on meille vahingoksi. Vihollinen neuvoo: laajentakaa Duuman oikeuksia — on selvää, että Duuman oikeuksien laajentaminen on meille vahingoksi. Luottamusta Duumaan on horjutettava ja Duuma on saatettava häpeään kansan silmissä — se meidän on tehtävä. Ei Duuman oikeuksien laajentamista, vaan kansan oikeuksien laajentamista — sitä me tarvitsemme. Ja kun tuo sama vihollinen pitää meille samalla imeäliä puheita ja lupaa meille joitain „oikeuksia“, niin se merkitsee, että se virittää meille ansan ja tahtoo rakennuttaa meillä itselleen linnoituksen. Parempaa emme voi odottaakaan liberaalisilta porvareilta.

Mutta mitä te sanotte eräistä „sosialidemokraateista“, jotka saarnaavat meille liberaalisten porvariensa taktiikkaa? Mitä te sanotte kaukaasialaisesta „vähemmistöstä“, joka sana sanalta toistaa vihollistemme kavalien neuvojen? Niinpä esimerkiksi kaukaasialainen „vä-

hemmistö“ sanoo: „Me pidämme välttämättömänä osallistumista Valtakunnanduumaan“ (kts. „Toinen konferenssi“, s. 7). Prikulleen samalla tavalla kuin herrat liberaaliset porvarit „pitävät välttämättömänä“ sitä.

Sama „vähemmistö“ neuvoa meitä: „Jos Bulyginin valiokunta... antaa edustajain valvontaoikeuden yksinomaan omistaville, silloin meidän on puututtava noihin vaaleihin ja vallankumouksellista tietä pakoitettava valitsijat valitsemaan edistysmielisimpiä ehdokkaita ja Zemski soborissa vaadittava Perustavaa kokousta. Vihdoin kaikin mahdollisin toimenpitein... on pakoitettava Zemski sobor kutsumaan koolle Perustava kokous tai julistamaan itsensä siksi“ (kts. „Sotsial-Demokrat“ № 1). Siis vaikka äänioikeus tulisi olemaan yksinomaan omistavilla ja vaikka Duumaan kokoontuisi yksinomaan omistavia, niin meidän on sittenkin vaadittava, että tuolle omistavien kokoukselle annettaisiin Perustavan kokouksen oikeudet! Vaikka kansan oikeuksia tultaisiin supistamaankin, niin meidän on sittenkin pyrittävä laajentamaan mahdollisimman paljon Duuman oikeuksia! On sanomattakin selvää, että „edistysmielisimpien ehdokkaiden“ valitseminen jää pelkiksi sanoiksi, jos äänioikeus tullaan antamaan yksinomaan omistaville.

Kuten edellä näitte, liberaaliset porvarit saarnaavat meille samaa.

Joko tahi: joko liberaaliset porvarit ovat vähemmistöläistyneet tahi kaukaasialainen „vähemmistö“ on liberalisoitunut.

Oli miten tahansa, siitä ei ole epäilystä, että vastikään kuoresta pulpahtanut liberaalisten porvarien „puolue“ virittää ovelasti ansaansa...

Tuo ansa on särettävä, pantava se näytteille, käytävä armotonta taistelua liberaalisia kansan vihollisia vastaan — sitä me nyt tarvitsemme.

Sanomalehti „Proletariatıs Brázola“

(„Proletariaatin Taistelu“) № 12,

lokakuun 15 pñä 1905

Artikkeli ilman allekirjoitusta

Käännetty gruusian kielestä